



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Bc. V. M.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2020, č. j. MPSV-2020/47924-918, sp. zn. SZ/MPSV-2019/101643-918, o příspěvek na péči,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2020, č. j. MPSV-2020/47924-918, sp. zn. SZ/MPSV-2019/101643-918, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 11. 2. 2019 návrh na zvýšení příspěvku na péči dle příslušných ustanovení zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“). Úřad práce České republiky - krajská pobočka v Hradci Králové (dále též „správní orgán prvního stupně“) zamítl návrh rozhodnutím ze dne 17. 4. 2019, č. j. 32772/2019/HKR, sp. zn. SZ/172310/2012/AIS-SSL (dále též „prvoinstanční rozhodnutí“). Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal, neboť měl za to, že nezvládá i základní životní potřebu „komunikace“. Odvolání proti

prvoinstančnímu rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 3. 2020, č. j. MPSV-2020/47924-918, sp. zn. SZ/MPSV-2019/101643-918 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Správní orgány shledaly, že žalobce není schopen z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat 8 základních životních potřeb, schopnost komunikace že je však zachována, a proto se považuje za závislého na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. - těžká závislost. Podmínky pro zvýšení příspěvku na péči tudíž neshledaly.

2. Z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „*posudková komise*“), který byl zpracován v odvolacím řízení k novému posouzení žalobcova zdravotního stavu dne 18. 2. 2020, vyplynulo, že žalobce má po úrazu nulovou hybnost prstů obou rukou a je závislý na pomoci druhé osoby ve zvládání všech základních životních potřeb s výjimkou orientace a komunikace. Ze sociálního šetření konaného dne 26. 2. 2019 vyšlo najevo, že žalobce je zcela orientovaný, odpovídá adekvátně, nezvládá pouze písemnou komunikaci, špatně se mu ovládá telefon, někdy není schopen vytočit číslo. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že přes závažné postižení dolních i horních končetin s plegií prstů má žalobce zachovanou dostatečnou hybnost v ostatních segmentech horních končetin a je dlouhodobě na své postižení adaptován, omezení jemné motoriky u něj nevedlo ke ztrátě schopnosti manipulace s předměty a je schopen, byť s obtížemi, napsat pár slov, použít facilitátory a běžné komunikační prostředky.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítl, že trvá na svých odvolacích důvodech, které nebyly řádně a dostatečně vypořádány. Napadené rozhodnutí označil za vadné, nedostatečně průkazné, srozumitelné a jednoznačné. Hodnocený stav podle žalobce neodpovídá okolnostem daného případu, čímž došlo k porušení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).
4. Mezi základní životní potřeby, které nezvládá, patří i komunikace. Namítl, že z metodického pokynu a normativní instrukce žalovaného vyplývá, že pro plné zvládnutí potřeby komunikace je mimo jiné třeba samostatně provést tuto potřebu bez dohledu a dopomoci v náležitě (běžné) formě, tj. v přijatelném standardu. S jeho postižením (ochrnutí a upoutání na invalidní vozík) se zásadně pojí snížená schopnost sebeobsluhy a vážné narušení jemné motoriky horních končetin.
5. Přes provedení vlastního vyšetření posudkové komise, které žalobce označil za velmi obecné a nedostatečné, podle něj nedošlo k zohlednění postižení horních končetin. Žalovaný se nevypořádal ani se zjištěním posudkové komise, podle kterého má „*nulovou hybnost prstů na obou rukou od úrazu beze změny, nezvládá psaní tužkou, na mobilu, počítači, podepíše se jen, když mu někdo zasune tužku do dlaně, víc nezvládne, na počítači rovněž jen se speciální pomůckou, ... Telefon na šňůrce, zvládne přijmout hovor, že do něj nějak ťukne, jinak telefon potřebuje podat.*“ Namítl, že žalovaný konstatoval absenci poškození, aniž by svůj závěr zdůvodnil, dále nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností, respektive konstatoval jej v rozporu s podkladovou dokumentací a uchýlil se k nepodloženým spekulacím. Žalovaný o něm uvedl, že „*má zachovány určité schopnosti*“, a že je schopen komunikovat s obtížemi, aniž by ozřejmil, o co se opírá a jaké obtíže má na mysli. Pokud označil jeho postižení za závažné, měl jej považovat za těžkou poruchu ve smyslu § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „*prováděcí vyhláška*“). Jestliže

nepovažoval plegii prstů za těžkou poruchu, měl své tvrzení podložit, což se nestalo. Nezkoumal ani neprokázal u něj schopnost držet tužku a psát v přijatelném standardu. Tuto schopnost nedokazuje „zachovaná dostatečná hybnost v ostatních segmentech horních končetin“. Dále tvrzení, že se jeho zdravotní obtíže nezhoršily, nevyplývá z podkladové dokumentace a žalovaný to nemohl dovodit ani z posouzení pro účely přiznání příspěvku na motorové vozidlo v roce 2010, které se řídí jinými posudkovými kritérii. Nebyl s podkladovou dokumentací z roku 2010 seznámen ani nebyl poučen, aby se ke změně stavu oproti roku 2010 vyjádřil, přičemž archivační a skartační lhůty neumožňovaly žalovanému mít dokumentaci v této míře k dispozici.

6. S odkazem na přílohu č. 1 prováděcí vyhlášky namítl, že nezvládá posuzované oblasti v rámci životní potřeby komunikace, a to vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, vytvářet rukou psanou krátkou zprávu a používat běžné komunikační prostředky.
7. Nesouhlasil s tím, že žalovaný nezkoumal, jaká komunikace odpovídá jeho sociálnímu postavení. Uvedl, že je vysokoškolsky vzdělaný a musí v sociálním světě „nějak fungovat“. Při vyřizování osobních záležitostí jej musí vždy někdo doprovázet, přičemž se jedná ne s ním, kterého se věc dotýká, ale s jeho stojícím doprovodem. Žalovaný nezkoumal ani jeho schopnost obsloužit bytový telefon pro otevření vchodových dveří, přičemž s ohledem na dobu, kterou stráví na cestě ke sluchátku a vzhledem k obtížné manipulaci s ním, otevírá dveře jeho rodina. Nezkoumal ani jeho schopnost ovládat telefon jakožto běžný komunikační prostředek. Mobilní telefon přitom musí mít uchycen kolem krku, aby se mu při neustálém vyklouzávání z rukou nerozbíjel, dotykový mobil není schopen ovládat pro neschopnost dotknout se patřičného místa, a i na tlačítkovém mobilu je pro něj obtížné správně prsty nasměrovat. Není si schopen samostatně vytočit číslo, přístroj ovládá rodina, on jej jen přidržuje a mluví do něj. Žalovaný nezkoumal schopnost otevření elektronických zpráv ani listinných dopisů, obálku by musel otevřít pomocí zubů. Nezkoumal ani jeho schopnost mluvení, vitalitu plic, pooperační stav a schopnost udržet odpovídající hlasitost a délku hovoru - vzhledem k ochrnutí většiny těla mu nefunguje bránice, má narušeny svaly posilující hlas, a po 15 vteřinách není schopen hovořit dostatečně hlasitě, v prostředí zvýšeného hluku mu není rozumět.
8. Rovněž namítl, že se žalovaný v rozporu s § 25 zákona o sociálních službách nevypořádal s předloženými důkazy, ačkoli z nich vycházel jako z podkladů. Takto se nevypořádal s vyjádřením České asociace paraplegiků - CZEPA, z. s., ze dne 3. 5. 2019, z něhož je zřejmé, že není schopen bez pomoci druhé osoby vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, včetně vlastního podpisu (není schopen si sám nasadit kompenzační pomůcku, potřebuje přidržovat papír), ani používat běžné komunikační prostředky, včetně elektronické komunikace. Žalovaný nerespektoval závěry sociálního šetření ze dne 26. 2. 2019, podle něhož nezvládá písemnou komunikaci, na počítači je schopen napsat jen krátký text s pomůckou, podepíše se nečitelně, telefon ovládá špatně a někdy není schopen vytočit číslo. Nezohlednil lékařskou zprávu MUDr. P. R. ze dne 15. 11. 2019 potvrzující plegii prstů, popřel svým závěrem vlastní vyšetření ze dne 18. 2. 2020, z něhož vyplynula nulová hybnost prstů obou rukou a neschopnost psaní tužkou, na mobilu či na počítači bez pomoci druhé osoby. Nevypořádal se ani s žádostí o poskytnutí mimořádných výhod pro občany těžce zdravotně postižené ze dne 22. 2. 2005, ani s

lékařským nálezem MUDr. J. Š. ze dne 7. 3. 2019 dokládajícím neschopnost učinit prsty rukou špetku, pěst, či úchop. Zmínky o postižení žalobce v lékařských zprávách nevzal v potaz.

9. Dále namítl provedení sociálního šetření v rozporu s instrukcí č. 19/2013. Uvedl, že bylo provedeno jen jedno na počátku řízení a nedošlo jím později k ověření skutečností vznášených v odvolání, během sociálního šetření nebyly skutečnosti u dalších osob ověřeny, nebyl veden rozhovor s pečující osobou, nebylo ani přihlédnuto ke zprávě poskytovatele sociálních služeb.
10. Dále namítl vady vlastního vyšetření s tím, že nebylo provedeno v jeho přirozeném prostředí a nebylo prověřeno, jak dokáže otevřít obálku ani hovořit v běžně hlučném prostředí. Posudkoví lékaři první ani druhé instance patrně neměli potřebnou atestaci z posudkového lékařství a v rámci své původní atestace patrně nebyli specialisté v oboru rehabilitace či ortopedie tak, aby mohli jeho zdravotní stav náležitě posoudit. Rovněž namítl podjatost posudkové komise jako posudkového orgánu pro potřeby soudního přezkumu.
11. S ohledem na shora uvedené důvody navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalobu doplnil společným prohlášením pečujících osob, lékařskými zprávami, vyjádřením České asociace paraplegiků - CZEPA, z. s., ze dne 3. 5. 2019, žádostí o poskytnutí mimořádných výhod pro občany těžce zdravotně postižené ze dne 22. 2. 2005, jakož i fotografickou dokumentací, která zobrazuje postižení rukou žalobce, způsob, jakým si nasazuje pomůcky pro psaní na počítači a pro ovládání mobilního telefonu, způsob, jakým drží mobilní telefon a jak se podepisuje.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě úplného a přesvědčivého posudku posudkové komise, je věcně správné a v souladu s právními předpisy.
14. Zdůraznil, že zdravotní stav žalobce posuzovala v odvolacím řízení posudková komise složená z posudkového lékaře a lékaře se specializací neurologie, složení odpovídalo zákonným požadavkům a specializace odborného člena komise odpovídala typu žalobcova postižení. Posudková komise brala v úvahu zdravotní dokumentaci, lékařské nálezy zaslané žalobcem, vyjádření České asociace paraplegiků, výsledky sociálního šetření i vlastního vyšetření při jednání. Žalobce neuvedl konkrétní údaje o svém zdravotním stavu, které by posudková komise nevzala v úvahu. Úkolem posudkového lékaře je aplikovat poznatky o zdravotním stavu zaznamenané v lékařské dokumentaci na kritéria zvládání základních životních potřeb.
15. Poukázal na závěry posudkové komise, podle níž má žalobce i přes závažné postižení horních končetin s plegií prstů zachovanou dostatečnou hybnost v ostatních segmentech horních končetin a je na své postižení adaptován. Přes omezení jemné motoriky u něj nejde o ztrátu schopnosti manipulace s předměty. Žalovaný vysvětlil, že je schopen ovládat mechanický invalidní vozík, najíst se lžící, řídit vozidlo se zvláštní úpravou, omezeně se obléci, čistit si s pomůckou zuby a oholit se. Ze zachování určité omezené schopnosti manipulace s předměty podle něj vyplývá, že by žalobce měl být schopen napsat pár slov či použít běžné komunikační prostředky, případně s použitím

facilitátorů. Zhoršení zdravotního stavu proti předchozímu posouzení přitom nebylo zaznamenáno.

16. Namítaná neschopnost otevřít dopis se v rámci posouzení potřeby komunikace nehodnotí, stejně jako neschopnost udržet odpovídající hlasitost a délku hovoru v hlučném prostředí - to není důvodem pro uznání potřeby komunikace jako nezvládané. Totéž platí pro namítaný výškový rozdíl mezi stojícím člověkem a žalobcem při komunikaci a s tím související sdělování informací doprovázející osobě.
17. Sociální šetření je podle žalovaného podpůrným podkladem a jeho závěry nejsou samy o sobě důkazním prostředkem. Případné rozpory mezi svým hodnocením a závěry sociálního šetření však musí posudková komise vysvětlit. Vadou sociálního šetření není, jestliže není veden rozhovor s pečující osobou. V odvolacím řízení je sociální šetření provedeno, pouze je-li to nezbytné při změně okolností, či trvá-li řízení dlouho.
18. S ohledem na uvedené skutečnosti navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci samé rozhodl soud bez jednání, neboť již ze spisového materiálu a žalobních námitek zjistil, že napadené rozhodnutí nemůže obstát pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, jak bude níže vysvětleno. V takovém případě soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 51 odst. 2 s. ř. s.).
20. Žalobu shledal **důvodnou**.
Skutková zjištění:
21. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti:
22. Dne 11. 2. 2019 žalobce požádal správní orgán prvního stupně o zvýšení příspěvku na péči a o přerazení z III. stupně závislosti na IV. stupně.
23. Dne 26. 2. 2019 proběhlo u žalobce sociální šetření. Z něj vyplynulo, že žalobce žije ve společné domácnosti s přítelkyní, která je spolu s jeho matkou pečující osobou. Žalobce se pohybuje pomocí invalidního vozíku, sám přejede pouze po bytě, venku jej vozí další osoby, jezdí též speciálně přizpůsobeným autem. Hybnost rukou je omezená, neovládá hybnost prstů, těžko uchopí předměty. Je zcela orientovaný, na sociální pracovníci reagoval přiměřeně, adekvátně odpovídal, zvládal komunikovat. Nezvládá písemnou komunikaci, pouze na počítači je schopen napsat s pomocí pomůcky krátký text, pak jej bolí ruka. Podepíše se nečitelně. Telefon nosí na šňůrce, špatně se mu ovládá, někdy není schopen vytočit číslo. Pomoc si zavolá, pokud se mu povede na telefonu vytočit. Co se týče používání příborů, jídlo musí mít nakrájené a jí s pomůckou, do níž dá lžičku či vidličku. Samostatně je schopen si navléknout tričko, jinak mu s oblékáním pomáhá přítelkyně. Kartáček na zuby je schopen použít se speciální pomůckou, kterou mu připraví přítelkyně i spolu s nandáním pasty. Oholí se elektrickým strojkem, nehty stříhá pečující osoba.

24. Dne 3. 4. 2019 vypracovala lékařka OSSZ Hradec Králové posudek o zdravotním stavu žalobce. Vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. J. Š., lékařské zprávy MUDr. P. R. ohledně rehabilitace v Hamzově odborné léčebně pro děti a dospělé Luže - Košumberk z 28. 5. - 25. 6. 2014, z lékařské zprávy MUDr. J. H. ml. z 28. 5. 2013 a ze závěrů sociálního šetření provedeného dne 26. 2. 2019. Ve vztahu k sociálnímu šetření mj. vypsala, že žalobce píše na počítači, je schopen napsat s pomocí pomůcky krátký text, podepíše se a telefon používá. Po diagnostickém souhrnu uzavřela, že aktuální zprávy svědčící o zhoršení zdravotního stavu nejsou známy, u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav postihující schopnost mobility, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, výkonu fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost, stav odpovídá III. stupni závislosti. Nezvládání potřeby komunikace nebylo uvedeno.
25. Dne 17. 4. 2019 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, zamítající návrh na změnu výše příspěvku na péči. Prvostupňový správní orgán konstatoval výsledek posouzení stupně závislosti posudkovou lékařkou OSSZ a uzavřel, že u žalobce sice jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující schopnost zvládat základní životní potřeby, ale celkovým počtem 8 základních životních potřeb, které dle nálezu ošetřujícího lékaře a posouzení posudkové lékařky bez pomoci jiné fyzické osoby sám nezvládá, nejsou splněny podmínky pro zvýšení příspěvku na péči.
26. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. V odvolání odkázal na prováděcí vyhlášku s tím, že mu jeho zdravotní stav neumožňuje samostatně zvládat bez dopomoci druhé osoby minimálně dva z pěti bodů v životní potřebě „komunikace“, a to vytvářet rukou psanou krátkou zprávu a používat běžné komunikační prostředky. V důsledku úrazu má zásadně omezenou hybnost v zápěstí a absolutně nepohyblivé všechny prsty na obou rukou. Samostatně nemůže předměty uchopit, stisknout a vyvinout na ně sílu, natož je používat. Co se týče psaní, pouze se občas podepíše, proces podpisu je ale závislý na pomoci druhé osoby (je třeba nastavit polohu vozíku a stolu, upevnit pero mezi prsty či do pomůcky, v případě pádu pera mu jej podat). Souvislý, rukou psaný text nezvládne. K použití běžných komunikačních prostředků namítl, že počítač nemůže využívat standardně, na klávesnici píše pouze s pomůckou plnící funkci jednoho prstu, jinak počítač neobsahuje, myš neobslouží. K nastavení polohy u počítače i v případě pádu pomůcky potřebuje pomoc druhé osoby. Přiložil vyjádření České asociace paraplegiků - CZEPA z. s., i propouštěcí zprávu z rehabilitačního pobytu v Hamzově odborné léčebně v Košumberku z roku 2017.
27. Během odvolacího řízení byl zpracován posudek posudkové komise ze dne 18. 2. 2020. Posudková komise byla složena z posudkové lékařky, lékařky s odborností neurologie a tajemnice. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl přešetřen lékařkou z oboru neurologie. Posudková komise v rámci vlastního vyšetření žalobce uvedla, že *„má nulovou hybnost prstů na obou rukou od úrazu beze změny, nezvládá psaní tužkou, na mobilu, počítači, podepíše se jen, když mu někdo pevně zasune tužku do dlaně, víc nezvládne, na počítači rovněž jen se zvláštní pomůckou, bundu nezvládne obléci, bez zipu, zvládne obléci jednoduché volnější tričko. Telefon na šňůrce, zvládne přijmout hovor, že do něj nějak ťukne, jinak telefon potřebuje podat.“* Z vyšetření žalobce dále vyplynulo, že pravou horní končetinu zvedne aktivně nad horizontálu, levou horní končetinu zvedne nad horizontálu, ale neudrží ji zde, pohyb v lokti provede oboustranně aktivně, pronace a supinace je možná, ohyb zápěstí směrem za hřbetem ruky (dorzální flexe) je oboustranně

dobrá, špetku aktivně neprovede, v pěst nezavře, svalová síla je oboustranně nulová, prsty jsou drženy ve flexi, hypestézie na ulnární straně od lokte distálně oboustranně, mechanický invalidní vozík při pohybu po místnosti ovládá - úchop oboustranně mezi palce a prsty.

28. Posudková komise vycházela kromě správního spisu a vlastního vyšetření též ze zdravotnické dokumentace praktického ošetřujícího lékaře MUDr. J. Š., lékařských nálezů předložených žalobcem od ortopeda MUDr. J. M. z 16. 2. 2018 a od MUDr. P. R. z Hamzovy odborné léčebny pro děti a dospělé z 27. 7. - 18. 8. 2017 a z 23. 10. - 18. 11. 2019, z vyjádření České asociace paraplegiků z 3. 5. 2019 a ze sociálního šetření z 26. 2. 2019. Uzavřela, že se u žalobce jedná po úrazu ze dne 5. 9. 2004 o stav po zlomenině obratle C5 s luxací C5/6 - traumatická transversální míšní léze s reziduální chabou paraparézou horních končetin s akcentací akrálně, s paraplegií dolních končetin, s poruchou funkce svěračů. Z nálezů praktického lékaře konstatovala mj. omezení hybnosti končetin od loketních kloubů akrálně, neschopnost špetky, pěsti, úchopu, snížení síly stisku rukou, plegie dolních končetin, pohyb na invalidním vozíku. Z propouštěcí zprávy z Hamzovy odborné léčebny v roce 2017 poukázala na prsty v semiflexi, plegické, zvládání podpisu s obtížemi. Z vyjádření České asociace paraplegiků konstatovala porušení jemné motoriky rukou, prsty plegické, neschopné aktivního pohybu, porušenou funkci rukou ovlivňující rukopisnou a elektronickou komunikaci, při písemné komunikaci pomoc druhých osob, neschopnost v každodenním režimu bez pomoci druhé osoby vytvářet rukou psanou krátkou zprávu a používat běžné komunikační prostředky, při podpisu využívání buď kompenzační pomůcky na principu dlaňové pásky, kterou si žalobce není schopen bez pomoci druhé osoby nasadit, anebo mu druhá osoba pomáhá pero proplést mezi prsty, na počítači text vytukává pomocí kompenzační pomůcky na principu dlaňové pásky, kdy je odkázán na pomoc druhé osoby při jejím nasazení. Ze závěrů sociálního šetření posudková komise konstatovala schopnost žalobce zvládat komunikaci a adekvátnost jeho odpovědí, a dále nezvládání písemné komunikace, resp. schopnost napsat krátký text na počítači, nečitelně se podepsat, nošení telefonu na šňůrce a špatné ovládání telefonu.
29. S ohledem na podkladovou dokumentaci, zejména s přihlédnutím k propouštěcí zprávě z ústavní rehabilitace v roce 2014, posudková komise neměla za to, že by docházelo ke zhoršování zdravotních obtíží žalobce, když to neuváděl ani žalobce. Souhlasila s hodnocením III. stupně závislosti, tedy že je závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve zvládání všech základních životních potřeb s výjimkou komunikace a orientace. Uzavřela, že *„přes závažné postižení i horních končetin s uváděnou plegií prstů má posuzovaný zachování dostatečnou hybnost v ostatních segmentech horních končetin, je dlouhodobě na své postižení adaptován. Z podkladové dokumentace vyplývá omezení jemné motoriky, nejedná se o ztrátu manipulace s předměty, kdy byť s obtížemi, ale měl by být schopen napsat pár slov, použít běžné komunikační prostředky, lze předpokládat event. samostatné použití facilitátorů, které pro komunikaci používá (viz výše). Celkově se nejedná o úplnou závislost.“*
30. Dne 9. 3. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V něm citoval závěry posudkové komise včetně jejího shrnutí sociálního šetření, posudku lékařky OSSZ Hradec Králové, vlastního vyšetření a lékařských zpráv z ústavní rehabilitační léčby. Poté žalovaný uzavřel, že posudková

komise měla dostatek podkladů pro zhodnocení zdravotního stavu žalobce, že jej zhodnotila dostatečně a vypořádala se i se všemi rozhodujícími skutečnostmi.

Právní závěry:

31. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z § 7 zákona o sociálních službách. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu podle stupně závislosti dle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje např. osoba blízká.
32. Osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve **stupni III** (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb [písm. c)] a **stupni IV** (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb [písm. d)], pokud současně vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách).
33. Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby vyjmenované v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (odst. 4 téhož ustanovení). Aby byla v příslušné základní životní potřebě uznána závislost, musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu (odst. 5 téhož ustanovení). Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
34. **Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění** (v rozsudku uváděna jako „*prováděcí vyhláška*“), na niž odkazuje § 9 odst. 6 zákona o sociálních službách.
35. Z § 1 prováděcí vyhlášky vyplývá, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce (odst. 1 citovaného ustanovení). Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury a tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností (odst. 3 citovaného ustanovení).
36. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes

využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Tím se se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby (§ 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky).

37. Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby nutné posoudit, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby, a přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení (§ 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky).

38. Pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k prováděcí vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 2a prováděcí vyhlášky).

39. Příloha č. 1 prováděcí vyhlášky vymezuje pod písmenem c) schopnost zvládat základní životní potřebu Komunikace jako stav, kdy je osoba schopna:

1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení,
2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv,
3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu,
4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům,
5. používat běžné komunikační prostředky.

40. Z citovaného § 2a prováděcí vyhlášky tedy plyne povinnost správního orgánu posoudit v rámci zvládání základní životní potřeby komunikace schopnost člověka zvládat všechny takto vymezené aktivity současně. Jestliže člověk není schopen z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z vymezených aktivit, potřebu komunikace není schopen samostatně zvládat.

41. Rovněž Nejvyšší správní soud upozornil na stanovené pravidlo, a zejména na povinnost řádného odůvodnění odchýlného závěru. V rozsudku ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013 - 32, zdůraznil, že: „Pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném od 1. 1. 2012 rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.”

42. V projednávané věci vycházely orgány lékařské posudkové služby z dostatečného množství podkladů, jak je zřejmé z obou zpracovaných posudků. Posudková komise vycházela ze zdravotnické dokumentace žalobce, zohlednila jím předložené lékařské zprávy, u jednání jej též vyšetřila lékařka z oboru neurologie. Z posudku vypracovaného pro účely odvolacího řízení (ani z posudku zpracovaného posudkovou lékařkou OSSZ Hradec Králové) však není zřejmé, na základě jakých důvodů dospěl orgán lékařské posudkové služby k závěru, že žalobce je schopen samostatně a bez pomoci jiné osoby vytvářet rukou psanou krátkou zprávu či používat běžné komunikační prostředky. Jde přitom o aktivity, jejichž samostatné zvládnání prováděcí vyhláška v rámci zvládnání základní životní potřeby komunikace vyžaduje. Posudková lékařka OSSZ Hradec Králové neuvedla v závěrech vyplývajících ze sociálního šetření, že žalobce na počítači nepíše běžným způsobem, ale jen s pomůckou a v krátkém rozsahu, ani že telefon používá omezeně a rovněž s pomůckou, a občas není schopen vytočit číslo. Posudková komise konstatovala závěry ze sociálního šetření správně, z jejího posudku však není zřejmé, z čeho usuzuje na samostatné použití facilitátorů (pomůcek), které žalobce používá pro komunikaci, a na schopnost žalobce samostatně napsat pár slov. Její posudek se v tomto ohledu nijak nevypořádal s rozpornými závěry sociálního šetření, vlastního vyšetření ani s vyjádřením žalobce, z nichž vyplývá, že žalobce potřebuje pomoc druhé osoby i k samotnému použití pomůcek k psaní na počítači a na mobilu, jakož i pomoc druhé osoby s propletením psacího pera mezi prsty, má-li se vlastnoručně podepsat. Z odůvodnění posudku není zřejmé, na základě čeho posudková komise dovodila schopnost žalobce nasadit si a používat asistenční pomůcky samostatně bez pomoci druhé osoby, pokud současně měla za to, že jeho prsty jsou zcela ochrnuté, nejsou schopny působit silou na předměty, udělat špetku ani být sevřeny v pěst. V posudkovém zhodnocení se přitom uvádí, že posudková komise zjistila u žalobce při jednání nulovou hybnost prstů na obou rukou od úrazu beze změny a neschopnost zvládnout psaní tužkou bez toho, aby ji žalobci někdo pevně zasunul do dlaně. Rovněž z vyjádření České asociace paraplegiků z 3. 5. 2019, z lékařských zpráv MUDr. J. Š. ze dne 7. 3. 2019 a dne 29. 4. 2020 a z žádosti o poskytnutí mimořádných výhod pro občany těžce zdravotně postižené (diagnostický souhrn od MUDr. P. R. ze dne 15. 2. 2005) vyplývá nulová hybnost prstů obou rukou a nutnost asistence druhé osoby při nasazování pomůcky k psaní textů na počítači a praktická nemožnost vlastnoručně psaného textu.
43. Krajský soud proto konstatuje, že není zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k závěru, že se u žalobce nejedná o ztrátu manipulace s předměty a lze u něj předpokládat samostatné použití facilitátorů, které pro komunikaci používá (str. 4 posudku). S ohledem na shora uvedené podklady, z nichž posudková komise vycházela, nepůsobí posudek přesvědčivě, neboť se nevypořádává s rozpory. Aby mohl být přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny například obsahem lékařských zpráv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011 - 44).
44. Ani žalovaný tento rozpor v odůvodnění napadeného rozhodnutí nerefletoval. Toliko stručně v závěru napadeného rozhodnutí uvedl, že se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, podklady zhodnotila dostatečně a vydala přesvědčivý a objektivní posudkový závěr.

45. Toto stručné konstatování závěrem napadeného rozhodnutí je o to překvapivější, pokud žalobce již v odvolání poukazoval na svou neschopnost samostatně vytvářet rukou psanou krátkou zprávu a používat běžné komunikační prostředky, a současně výslovně odkázal na znění prováděcí vyhlášky k zákonu o sociálních službách. Žalobce rovněž již v odvolání detailněji objasnil způsob, jakým píše a používá počítač a telefon. Poukazoval i na lékařskou zprávu z ústavní rehabilitační léčby (Hamzova odborná léčebna v Luži - Košumberku z roku 2017) a vyjádření České asociace paraplegiků - CZEPA z. s.
46. Na žalobcovy odvolací námitky však žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nereagoval. Napadené rozhodnutí se ani slovem nezmiňuje o prováděcí vyhlášce a o způsobu, jakým se posuzuje podle uvedeného podzákonného právního předpisu, jímž byly správní orgány vázány, schopnost člověka samostatně zvládat základní životní potřebu komunikace. Bez vyjádření žalovaného zůstaly body 2 a 5 (vytváření rukou psané krátké zprávy a používání běžných komunikačních prostředků), na něž žalobce v odvolání výslovně poukazoval jako na aktivity, které v rámci potřeby komunikace samostatně nezvládá. Žalovaný sice citoval zjištění posudkové komise a shrnul průběh řízení, neprovedl však žádné zhodnocení schopnosti žalobce stran samostatného zvládání aktivit nutných pro celkové zvládnutí základní životní potřeby komunikace. Na konkrétní odvolací námitky v napadeném rozhodnutí tak nijak nereagoval. **Zásadní odvolací námitku spočívající v neschopnosti žalobce samostatně zvládat bez dopomoci druhé osoby aktivity stanovené u životní potřeby komunikace v příloze č. 1 k prováděcí vyhlášce pod body 3 a 5 žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal.**
47. Povinností žalovaného jako odvolacího správního orgánu však bylo přezkoumat prvostupňové rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009 - 70). Z odůvodnění správního rozhodnutí totiž musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti přestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Tuto vadu nelze zhojit ani vyvrácením odvolacích námitek ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71).
48. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004-105, publikovaného pod č. 617/2005 Sb. NSS: *„Pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje; další žalobní námitky již nepřezkoumává.“* Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí.
49. Přesto krajský soud považoval za nutné věnovat se v odůvodnění tohoto rozsudku i posudku posudkové komise a jeho závěrům. Stěžejním důkazem v odvolacím správním řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, je totiž lékařský posudek posudkové komise, na který je proto kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.

9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24). Správní soudy podrobuji posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28).
50. Ve vztahu k sociálnímu šetření lze uvést, že jde o obligatorní podklad pro rozhodnutí ve věci samé. Orgány lékařské posudkové služby jsou povinny vycházet při posuzování stupně závislosti člověka také z výsledku sociálního šetření (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a průběh provedeného sociálního šetření je žalovaný povinen v odvolacím řízení zhodnotit i z hlediska případných rozporů se zpracovaným posudkem (srov. stanovisko Veřejného ochránce práv ze dne 21. 10. 2010, č. j. 2295/2010/VOP/MJR).
51. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala především s těmi rozhodujícími skutečnostmi, které odvolatel namítá, a aby své závěry náležitě zdůvodnila (k testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012 - 24, ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013 - 22, rozsudek ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013 - 26). V souladu s § 2a vyhlášky přitom posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky, jak bylo shora zdůrazněno. Nezvládnutí být jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).
52. Žalovaný však závěry posudkové komise bez dalšího převzal, aniž by zhodnotil úplnost a přesvědčivost posudku právě i vzhledem k odvolací námitce, podle níž zdravotní stav žalobci neumožňuje v rámci komunikace samostatně zvládat bez dopomoci druhé osoby minimálně dvě aktivity uvedené v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky (vytvářet rukou psanou krátkou zprávu a používat běžné komunikační prostředky). Tím žalovaný zároveň rezignoval na vypořádání odvolacích námitek žalobce a na řádné zdůvodnění, proč považuje odvolací námítky za mylné nebo vyvrácené. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát a krajský soud jej zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku jeho důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
53. Na základě § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku, zejména shora pod body 43, 46 - 47, 49 - 51 (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný tak v dalším řízení znovu posoudí posudek posudkové komise z hlediska jeho jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti. Zohlední, zda posudková komise aplikovala poznatky o zdravotním stavu zaznamenané

v lékařské dokumentaci na všechna kritéria zvládnutí základních životních potřeb. Uváží, že z podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že žalobce některé z aktivit (konkrétně vytváření rukou psané krátké zprávy a používání běžných komunikačních prostředků) nutných pro celkové zvládnutí základní životní potřeby komunikace sám bez pomoci jiné osoby nezvládá (nutná asistence u nasazení pomůcek) a posoudí, zda posudková komise vysvětlila rozporné závěry a dostatečně a přesvědčivě zdůvodnila, proč je životní potřeba komunikace přesto zvládána. V opačném případě bude povinností žalovaného požádat o doplnění posudku a následně znovu ve věci rozhodnout. V novém rozhodnutí pak případně řádně a přesvědčivě odůvodní, z jakých důvodů shledal žalobce jako schopného zvládat samostatně všechny aktivity vymezené pro zvládnutí základní životní potřeby komunikace přílohou č. 1 prováděcí vyhlášky.

54. Pro úplnost lze na závěr k námitce podjatosti posudkové komise uvést, že úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Činnost posudkových komisí a posudkových lékařů upravuje zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Závěry posudků nelze považovat za pochybné proto, že byly zpracovány posudkovými lékaři působícími u správního orgánu, který o dávce rozhoduje (resp. působícího u okresní správy sociálních zabezpečení), taková námitka by byla namířena přímo proti znění zákona, který tuto situaci předpokládá a nebyla by důvodná (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2018, č. j. 10 Ads 121/2017 - 44). Složení posudkové komise je upraveno v § 16b odst. 1 citovaného zákona. Toto ustanovení ani žádný jiný právní předpis nepředepisuje obsazení posudkové komise odborným lékařem toho kterého klinického oboru pro jednotlivá onemocnění. Z logiky věci však plyne, že posudková komise má být obsazena tak, aby mohla řádně zhodnotit zdravotní stav posuzovaného na základě shromážděných podkladů (případně provést vlastní vyšetření) ve smyslu [§ 25 odst. 3](#) ve spojení s [§ 28](#) zákona o sociálních službách, ze všech zákonných posudkových hledisek (srov. též rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 18. 4. 2013, č. j. 60 Ad 2/2013 - 52).

V. Náklady řízení

55. Náhrada nákladů řízení se řídí ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů soudního řízení nepožadoval, nebyla náhrada nákladů řízení přiznána žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. března 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně